

ROZSUDEK SOUDU (osmého senátu)

8. října 2008 *

Ve věci T-411/06,

Sogelma – Società generale lavori manutenzioni appalti Srl, se sídlem ve Scandicci (Itálie), zastoupená E. Cappellim, P. De Caterinim, A. Bandinim a A. Gironim, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské agentuře pro obnovu (EAR), původně zastoupené O. Kalhou, poté M. Dischendorferem, a konečně R. Lundgrenem, jako zmocněnci, ve spolupráci se S. Bariattim a F. Scanzanem, advokáty,

žalované,

* Jednací jazyk: italština.

podporované

Komisi Evropských společenství, zastoupenou P. van Nuffelem a L. Pretem, jako zmocněnci,

vedlejší účastníci,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí EAR o zrušení nabídkového řízení týkajícího se zakázky na práce s referenčním číslem EuropeAid/120694/D/W/YU a o uspořádání nového nabídkového řízení, jakož i návrh na náhradu údajně způsobené škody,

**SOD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (osmý senát),**

ve složení M. E. Martins Ribeiro, předsedkyně, S. Papasavvas a A. Dittrich (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 18. června 2008,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

- ¹ Evropská agentura pro obnovu (EAR) byla zřízena nařízením Rady (ES) č. 2454/1999 ze dne 15. listopadu 1999, kterým se mění nařízení (ES) č. 1628/96 o pomoci pro Bosnu a Hercegovinu, Chorvatsko, Svazovou republiku Jugoslávii a Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii, zejména zřízením EAR (Úř. věst. L 299, s. 1).
- ² Nařízení Rady (ES) č. 1628/96 ze dne 25. července 1996 (Úř. věst. L 204, s. 1) bylo zrušeno čl. 14 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2666/2000 ze dne 5. prosince 2000 o pomoci pro Albánii, Bosnu a Hercegovinu, Chorvatsko, Svazovou republiku Jugoslávii a Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii, o zrušení nařízení (ES) č. 1628/96 a o změně nařízení (EHS) č. 3906/89 a (EHS) č. 1360/90 a rozhodnutí 97/256/ES a 1999/311/ES (Úř. věst. L 306, s. 1; Zvl. vyd. 11/34, s. 301). Ustanovení nařízení č. 1628/96, ve znění nařízení č. 2454/1999, týkající se zřízení a fungování EAR byla převzata a pozměněna nařízením Rady (ES) č. 2667/2000 ze dne 5. prosince 2000 o EAR (Úř. věst. L 306, s. 7; Zvl. vyd. 11/34, s. 308).
- ³ Podle článku 1 nařízení č. 2667/2000 může Komise na EAR zejména přenést provádění pomoci Společenství pro Srbsko a Černou Horu stanovené v článku 1 nařízení

č. 2666/2000. Podle čl. 2 odst. 1 písm. c) nařízení č. 2667/2000 může Komise na EAR převést veškeré úkoly související s prováděním programů za účelem obnovy Srbska a Černé Hory, a zejména přípravu a vyhodnocování nabídkových řízení a zadávání zakázek. Krom toho, podle článku 3 tohoto nařízení má EAR právní subjektivitu.

Skutečnosti předcházející sporu

- 4 Dne 7. září 2005 zveřejnila EAR v Dodatku k *Úřednímu věstníku Evropské unie* (Úř. věst. S 172) vyhlášení zakázky v otevřeném řízení s referenčním číslem EuropeAid/120694/D/W/YU, týkající se zadání zakázky na práce „Obnova neomezené lodní dopravy (odstranění nevybuchlé munice) v systému vnitrozemské vodní přepravy, Srbská republika, Srbsko a Černá Hora“ (dále jen „výzva k podávání nabídek“).
- 5 Podle výzvy k podávání nabídek a bodu 2 pokynů pro uchazeče uvedených v zadávací dokumentaci měl být dotčený projekt financován EAR a jeho zadavatelem mělo být srbské ministerstvo kapitálových investic.
- 6 Bod 16 písm. x) výzvy k podávání nabídek a bod 4.2 písm. x) pokynů pro uchazeče jako „minimální kritérium pro výběr uchazečů“ zadavatelem stanovily, že všichni klíčoví zaměstnanci musejí mít minimálně desetileté odpovídající zkušenosti.

7 Bod 37 pokynů pro uchazeče stanovil následující:

„Opravné prostředky

(1) Pokud se uchazeč domnívá, že byl poškozen v důsledku omylu nebo nesrovnalosti nastalých v rámci postupu zadávání veřejné zakázky, může se obrátit přímo na [EAR] a vyzoomět Komisi. [EAR] musí odpovědět ve lhůtě 90 dnů ode dne přijetí stížnosti.

(2) Pokud byla Komise vyzooměna o takové stížnosti, sdělí svůj názor [EAR] a učiní veškeré možné kroky k nalezení smírného řešení mezi uchazečem, který podal stížnost, a [EAR].

(3) V případě, že výše uvedený postup nepovede k úspěšnému řešení, může uchazeč využít řízení zavedených Evropskou komisí.“

8 Před uplynutím konečné lhůty pro podávání nabídek obdržela EAR tři nabídky podané konsorciem složeným ze žalobkyně (společnosti Sogelma – Società generale lavori manutenzione appalti Srl) a z chorvatské společnosti DOK ING RAZMINIRANJE d.o.o. (dále jen „DOK ING“) a dvěma dalšími konsorci.

9 Dne 10. března 2006 provedla EAR na veřejném jednání otevírání obálek. Cena nabízená žalobkyní byla nižší než ceny navrhované jejími konkurenty.

- 10 Ve dnech 14. a 22. března 2006 odeslala EAR uchazečům žádosti o vysvětlení. Druhá žádost se týkala zejména životopisů navrhovaných klíčových zaměstnanců. Všichni uchazeči odpověděli na žádosti o vysvětlení ve lhůtách stanovených EAR.
- 11 Dopisem ze dne 9. října 2006 EAR uvědomila žalobkyni o tom, že dotčená výzva k podávání nabídek byla zrušena z důvodu, že žádná z obdržených nabídek nesplňovala příslušné technické podmínky. Pokud jde o nabídku žalobkyně, EAR uvedla, že „Superintendent Survey Team“ navržený mezi klíčovými zaměstnanci nesplňoval podmínky stanovené v bodě 16 písm. x) výzvy k podávání nabídek a v bodě 4.2 písm. x) pokynů pro uchazeče.
- 12 Dopisem ze dne 19. října 2006 (chybně datovaným ze dne 19. září 2006) žalobkyně požádala o kopii rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení (dále jen „rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení“) a s ním souvisejícího protokolu. Mimoto v tomto dopise poukazuje na možnost zahájit vyjednávací řízení podle článku 30 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132).
- 13 Dopisem ze dne 13. listopadu 2006 tuto žádost zopakovala a navrhla EAR, aby přijala odůvodněné rozhodnutí ohledně zahájení vyjednávacího řízení.
- 14 Dopisem ze dne 1. prosince 2006 žalobkyně, s odvoláním na článek 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331), požádala EAR, aby jí poskytla kopii všech protokolů hodnotící komise, která přezkoumala nabídky předložené na základě výzvy k podávání

nabídek, protokolu z veřejného jednání, na němž proběhlo otevírání obálek, i kopii rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení a s ním souvisejícího protokolu.

- 15 Dopisem ze dne 14. prosince 2006 sdělila EAR žalobkyni, že využila svého práva zrušit nabídkové řízení a zahájit nové, z důvodu, že „se podstatně změnily“ technické podmínky. Krom toho uvedla, že kromě zjištění, že žádná z obdržенých nabídek nesplňovala technické podmínky, hodnotící komise nepodala žádné připomínky. V příloze tohoto dopisu EAR zaslala protokol z jednání, na němž proběhlo otevírání obálek.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 16 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 22. prosince 2006 podala žalobkyně projednávanou žalobu a uvedla, že jedná svým jménem a jako zmocněnec společnosti DOK ING.
- 17 Usnesením předsedy druhého senátu ze dne 4. června 2007 bylo povoleno vedlejší účastenství Komise na podporu návrhových žádání EAR.
- 18 Komise předložila spis vedlejšího účastníka. Žalobkyně podala své vyjádření k uvedenému spisu ve stanovené lhůtě.

19 Po částečné obměně Soudu byla věc přidělena novému soudci zpravodaji. Ten byl poté přidělen k osmému senátu, kterému byla v důsledku toho přidělena projednávaná věc.

20 Na základě zprávy soudce zpravodaje Soud (osmý senát) rozhodl zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího řádu Soudu vyzval účastnice řízení, aby písemně odpověděly na otázky. Účastnice řízení této žádosti vyhověly ve stanovené lhůtě.

21 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky položené Soudem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 18. června 2008.

22 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí EAR:

- o zrušení nabídkového řízení;

- o uspořádání nového nabídkového řízení;

- uložil EAR, aby nahradila způsobenou škodu v rozsahu uvedeném v žalobě;

- uložil EAR náhradu nákladů řízení.

23 EAR navrhuje, aby Soud:

- prohlásil žalobu za nepřipustnou, nebo ji podpůrně zamítl jako neopodstatněnou;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

24 Komise navrhuje, aby Soud:

- prohlásil žalobu na neplatnost za nepřipustnou, nebo ji podpůrně zamítl jako neopodstatněnou;
- zamítl žalobu na náhradu škody jako neopodstatněnou;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

25 Mimoto žalobkyně Soudu navrhuje, aby EAR podle čl. 65 písm. b) jednacího řádu nařídil, aby předložila všechny dokumenty týkající se dotčeného zadávacího řízení. EAR a Komise s tímto návrhem nesouhlasí.

- 26 V žalobě žalobkyně rovněž navrhla, aby Soud zrušil „jakýkoli jiný předcházející či společně vydaný související akt, včetně rozhodnutí vyloučit žalobkyni“. Na jednání žalobkyně uvedla, že k tomuto bodu návrhových žádání nemusí být nadále Soudem přihlíženo, což Soud vzal na vědomí.

K přípustnosti

- 27 EAR uplatňuje několik námitek nepřipustnosti. Je třeba přezkoumat zaprvé námitku vycházející z nepříslušnosti Soudu k rozhodnutí o žalobě na neplatnost podané podle čl. 230 čtvrtého pododstavce ES proti aktu EAR, a zadruhé námitku vycházející z nepodání správní stížnosti žalobkyní před podáním projednávané žaloby. Zatřetí je v souvislosti s návrhem na zrušení rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení třeba přezkoumat, zda byla dodržena lhůta pro podání žaloby stanovená v čl. 230 pátém pododstavci ES. Začtvrté je třeba přezkoumat přípustnost žaloby v rozsahu, v němž směřuje ke zrušení rozhodnutí EAR o uspořádání nového nabídkového řízení. Konečně je třeba přezkoumat přípustnost žaloby v rozsahu, v němž žalobkyně uplatňuje práva společnosti DOK ING.

A – K příslušnosti Soudu k rozhodnutí o žalobě podané podle čl. 230 čtvrtého pododstavce ES proti aktu EAR

1. Argumenty účastnic řízení

- 28 EAR tvrdí, že rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení nepatří mezi akty, u nichž Soud provádí přezkum legality ve smyslu článku 230 ES. V tomto ohledu zdůrazňuje, že podle

tohoto článku je přezkum soudu Společenství omezen na akty přijaté společně Evropským parlamentem a Radou, na akty Rady, Komise a Evropské centrální banky, které nejsou doporučeními nebo stanovisky, i na akty Evropského parlamentu zakládající právní účinky ve vztahu k třetím osobám.

²⁹ Článek 13a nařízení č. 2667/2000, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1646/2003 ze dne 18. června 2003 (Úř. věst. L 245, s. 16; Zvl. vyd. 11/48, s. 57), není v tomto ohledu relevantní, jelikož se týká pouze žalob proti rozhodnutím EAR přijatým podle článku 8 nařízení č. 1049/2001.

³⁰ Stejně tak čl. 13 odst. 2 nařízení č. 2667/2000 pouze stanoví příslušnost soudu Společenství k projednání sporů o náhradu škody v oblasti mimosmluvní odpovědnosti EAR.

³¹ Uchazeči nejsou zbaveni veškeré ochrany. Jejich práva jsou chráněna postupem stanoveným v bodě 37 pokynů pro uchazeče (uvedených výše v bodě 7). EAR zdůrazňuje, že podle tohoto bodu může uchazeč v případě, že postup zde stanovený nepovede k úspěšnému řešení, využít řízení zavedených Komisí, jejíž akty mohou být napadeny žalobou podle článku 230 ES. Rovněž se dovolává možnosti podat žalobu k vnitrostátnímu soudu.

³² Žalobkyně a Komise s touto námitkou nepřipustnosti nesouhlasí.

2. Závěry Soudu

- ³³ Nejprve je třeba podotknout, že agentury zřízené na základě sekundárního práva, jako je EAR, nejsou uvedeny mezi orgány Společenství vyjmenovanými v čl. 230 prvním pododstavci ES.
- ³⁴ Krom toho nařízení č. 2667/2000, ve znění změn, které ve svých člancích 13 a 13a pouze stanoví, že Soudní dvůr je příslušný k rozhodování o žalobách na náhradu škody v oblasti mimosmluvní odpovědnosti EAR a proti rozhodnutím EAR týkajícím se přístupu k dokumentům přijatým podle článku 8 nařízení č. 1049/2001, nestanoví, že by Soudní dvůr byl příslušný k rozhodování o žalobách na neplatnost proti jiným rozhodnutím přijatým EAR.
- ³⁵ Tyto úvahy však nebrání tomu, aby Soud podle článku 230 ES přezkoumal legalitu aktů EAR, na něž se nevztahují články 13 a 13a nařízení č. 2667/2000.
- ³⁶ Je totiž třeba zdůraznit, že Soudní dvůr v bodě 23 rozsudku ze dne 23. dubna 1986, *Les Verts v. Parlament*, zvaného „*Les Verts*“ (294/83, Recueil, s. 1339), rozhodl, že Evropské společenství je společenství práva a že Smlouva zavedla ucelený systém procesních prostředků a řízení určený k tomu, aby byl Soudnímu dvoru svěřen přezkum legality aktů orgánů. Systém Smlouvy poskytuje přímý procesní prostředek proti veškerým opatřením orgánů, která zakládají právní účinky (viz výše uvedený rozsudek *Les Verts*, bod 24 a citovaná judikatura). Soudní dvůr dospěl k závěru, že žaloba na neplatnost mohla směřovat proti aktům Evropského parlamentu zakládajícím právní účinky ve vztahu k třetím osobám, přestože článek 173 Smlouvy o ES (nyní po změně článek 230 ES), ve znění účinném v rozhodné době, uváděl pouze akty Rady a Komise. Soudní dvůr zdůraznil, že výklad tohoto článku v tom smyslu, že by akty Evropského parlamentu nepatřily mezi akty, které lze napadnout, vedl k výsledku, který by byl v rozporu jak

s duchem Smlouvy, jak byl vyjádřen v článku 164 Smlouvy o ES (nyní článek 220 ES), tak s jejím systémem (výše uvedený rozsudek *Les Verts*, bod 25).

37 Z uvedeného rozsudku lze vyvodit obecnou zásadu, že jakýkoli akt vydaný subjektem Společenství zakládající právní účinky ve vztahu k třetím osobám musí být soudně přezkoumatelný. Výše uvedený rozsudek *Les Verts*, bod 24, sice zmiňuje pouze orgány Společenství a EAR nepatří mezi orgány vyjmenované v článku 7 ES. Nicméně subjekty Společenství, které jsou nadány pravomocí přijímat akty zakládající právní účinky ve vztahu ke třetím osobám, jsou ve stejné situaci, jako je situace, v níž byl vydán výše uvedený rozsudek *Les Verts*: ve společenství práva nemůže být přijatelné, aby takové akty byly vyňaty ze soudního přezkumu.

38 V tomto ohledu je nutné zdůraznit, že zrušení nabídkového řízení je aktem, který v zásadě může být předmětem žaloby podle článku 230 ES (viz v tomto smyslu usnesení Soudu ze dne 19. října 2007, *Evropaiki Dynamiki v. EFSA*, T-69/05, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 53). Jedná se totiž o akt, který nepříznivě zasahuje do právního postavení žalobkyně a který podstatným způsobem mění její právní postavení, jelikož v jeho důsledku již nebude moci být žalobkyni zadána zakázka, ve vztahu k níž podala nabídku.

39 Mimoto je třeba připomenout, že podle článků 1 a 2 nařízení č. 2667/2000, ve znění změn, může Komise na EAR přenést provádění pomoci Společenství pro Srbsko a Černou Horu stanovené v článku 1 nařízení č. 2666/2000, a zejména jí pověřit přípravou a vyhodnocováním nabídkových řízení a zadáváním zakázek. Jak zdůrazňuje Komise, EAR tak přijímá rozhodnutí, která by Komise přijímala sama, kdyby tyto pravomoci na ni nepřenesla.

- 40 Rozhodnutí, která by přijímala Komise, nemohou ztratit svou povahu napadnutelného aktu z pouhého důvodu, že Komise přenesla pravomoc na EAR, jelikož jinak by hrozilo vytvoření právního vakua.
- 41 Je třeba zamítnout tvrzení EAR, podle něhož jsou práva uchazečů chráněna postupem stanoveným v bodě 37 pokynů pro uchazeče z důvodu, že by mohli využít postupů zavedených Komisí, jejíž akty lze napadnout žalobou podle článku 230 ES. Je totiž třeba konstatovat, že bod 37 pokynů pro uchazeče nestanoví, že by Komise během řízení přijímala rozhodnutí, které lze napadnout před soudem žalobou. Ostatně je třeba zdůraznit, že Komise v odpovědi na písemnou otázku Soudu prohlásila, že nezavedla žádné zvláštní řízení za účelem projednávání případů stížností, které nevedly ke smírnému urovnání ve smyslu bodu 37 pokynů pro uchazeče.
- 42 Konečně, je třeba zamítnout tvrzení EAR, podle něhož lze proti jejím aktům podat žalobu u vnitrostátního soudu. I když je pravda, že podle výzvy k podávání nabídek a podle bodu 2 pokynů pro uchazeče je v projednávané věci zadavatelem srbské ministerstvo kapitálových investic, nic to nemění na tom, že to byla EAR, a nikoli vnitrostátní orgán, která přijala rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení. Je třeba zdůraznit, že žádný vnitrostátní soud není příslušný k posouzení legality tohoto rozhodnutí.
- 43 Z toho vyplývá, že rozhodnutí přijatá EAR v rámci postupů zadávání zakázky, která zakládají právní účinky ve vztahu k třetím osobám, představují akty napadnutelné před soudem Společenství.
- 44 Tento závěr není zpochybněn judikaturou, kterou EAR citovala na svou obranu.

45 Pokud jde o rozsudek ze dne 15. března 2005, Španělsko v. Eurojust (C-160/03, Sb. rozh. s. I-2077), je pravda, že v něm Soudní dvůr shledal, že napadené akty nejsou uvedeny ve výčtu aktů, jejichž legalitu může přezkoumávat podle článku 230 ES (bod 37 uvedeného rozsudku). V následujícím bodě uvedeného rozsudku však Soudní dvůr rovněž shledal, že článek 41 EU nestanoví, že by se článek 230 ES měl vztahovat na ustanovení o policejní a justiční spolupráci v trestních věcech uvedená v hlavě VI Smlouvy o Evropské unii, s tím, že pravomoc Soudního dvora v této oblasti je upravena v článku 35 EU, na nějž odkazuje čl. 46 písm. b) EU. Soudní dvůr v bodech 41 a 42 uvedeného rozsudku rovněž shledal, že akty napadené v této věci nebyly vyňaty z veškerého soudního přezkumu.

46 V bodě 32 usnesení ze dne 8. června 1998, Keeling v. OHIM (T-148/97, Recueil, s. II-2217), Soud nejenže shledal, že Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) není ani jedním z orgánů Společenství vyjmenovaných v článku 4 Smlouvy o ES (nyní článek 7 ES), ani není uveden v článku 173 prvním pododstavci Smlouvy o ES, ale v bodě 33 rovněž shledal, že proti spornému rozhodnutí předsedy OHIM byly potenciálně dostupné jiné procesní prostředky, a zmínil zejména článek 179 Smlouvy o ES (nyní článek 236 ES). Toto usnesení tedy nebrání tomu, aby bylo možno podat žalobu podle článku 230 ES proti rozhodnutí vydanému subjektem Společenství, který není uvedeným článkem zmíněn.

47 Pokud jde o usnesení Soudu ze dne 1. března 2007, FMC Chemical a další v. EFSA (T-311/06 R I, T-311/06 R II, T-312/06 R a T-313/06 R, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí), je třeba uvést, že se týká žaloby směřující proti stanovisku vydanému Evropským úřadem pro bezpečnost potravin, které nezakládalo závazné právní účinky. Z tohoto usnesení nelze vyvodit, že by byla nepřipustná žaloba proti aktu vydanému subjektem Společenství, který není zmíněn v článku 230 ES.

48 V důsledku toho judikatura, které se dovolává EAR, nepochybně zjištění, podle něhož akt vydaný subjektem Společenství, který zakládá právní účinky ve vztahu k třetím osobám, nemůže uniknout přezkumu soudem Společenství.

49 Krom toho je třeba poznamenat, že žaloby musí v zásadě směřovat proti autorovi napadeného aktu, tzn. proti orgánu nebo subjektu Společenství, který rozhodnutí vydal.

50 V rámci toho je třeba zdůraznit, že EAR je institucí Společenství nadanou právní subjektivitou a zřízenou nařízením s cílem provádění pomoci Společenství zejména pro Srbsko a Černou Horu (viz články 1 a 3 nařízení č. 2667/2000). Za tímto účelem články 1 a 2 nařízení č. 2667/2000 výslovně opravňují Komisi, aby na EAR přenesla provádění této pomoci, a zejména přípravu a vyhodnocování nabídkových řízení a zadávání zakázek. EAR je tedy na základě zmocnění ze strany Komise příslušná k tomu, aby sama prováděla programy pomoci Společenství.

51 V projednávané věci to byla EAR, která přijala rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení na základě pravomoci, která na ni byla přenesena Komisí v souladu s nařízením č. 2667/2000. Komise se procesu přijetí rozhodnutí neúčastnila. Je tudíž třeba určit, že EAR je autorem napadeného aktu. V důsledku toho ji může žalobkyně jako takovou žalovat před Soudem.

52 Mimoto je třeba uvést, že z čl. 13 odst. 2 a z čl. 13a odst. 3 nařízení č. 2667/2000 vyplývá, že EAR je příslušná k tomu, aby se bránila před soudem ve sporech týkajících se vzniku její mimosmluvní odpovědnosti a ve sporech týkajících se rozhodnutí, které přijala podle článku 8 nařízení č. 1049/2001.

53 Za těchto okolností nelze mít za to, že by EAR rovněž neměla povinnost bránit před soudem ostatní rozhodnutí, která přijala.

54 Je pravdou, že v některých případech soud Společenství určil, že akty přijaté na základě přenesených pravomocí byly přiřítelné orgánu, který pravomoci přenesl a kterému přísluší bránit dotčený akt před soudem. Okolnosti v těchto věcech však nebyly srovnatelné s okolnostmi v projednávané věci.

55 Pokud jde o usnesení Soudu ze dne 5. prosince 2007, Schering-Plough v. Komise a EMEA (T-133/03, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí), o žalobě na neplatnost směřující proti aktu Evropské agentury pro hodnocení léčivých přípravků (EMA), je třeba konstatovat, že Soud v tomto usnesení zdůraznil, že nařízení Rady (EHS) č. 2309/93 ze dne 22. července 1993, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci a dozor nad humánními a veterinárními léčivými přípravky a kterým se zakládá Evropská agentura pro hodnocení léčivých přípravků (Úř. věst. L 214, s. 1; Zvl. vyd. 13/12, s. 151), pouze stanoví poradní pravomoc EMA. Z toho vyvodil závěr, že zamítnutí žádosti o změnu registrace ze strany EMA musí být považováno za akt vydaný samotnou Komisí, a že žaloba tudíž musí směřovat proti ní (výše uvedené usnesení Schering-Plough v. Komise a EMA, body 22 a 23). V projednávané věci je nutno uvést, že pravomoc EAR není poradní povahy, jelikož jí na základě přenesení pravomoci Komisí přísluší připravovat a vyhodnocovat nabídková řízení i zadávat zakázky.

56 Pokud jde o rozsudek Soudu ze dne 19. února 1998, DIR International Film a další v. Komise (T-369/94 a T-85/95, Recueil, s. II-357), který se týkal žaloby na neplatnost směřující proti aktům Evropského úřadu pro distribuci filmů (European Film Distribution Office) (EFDO), je nutné uvést, že Soud zdůraznil, že podle čl. 7 odst. 1 rozhodnutí 90/685/EHS o provádění akčního programu na podporu vývoje evropského audiovizuálního průmyslu (MEDIA) (1991–1995) (Úř. věst. L 380, s. 37) byla Komise odpovědná za provádění programu MEDIA. Soud poté shledal, že příslušná dohoda mezi Komisí a EFDO o financování programu MEDIA v praxi podmiňovala přijetí jakéhokoli rozhodnutí v tomto rámci předchozím souhlasem zástupců Komise, a že rozhodnutí přijatá EFDO o žádostech o financování podaných v rámci programu

MEDIA byla tudíž přiřitatelná Komisi, která byla na základě této skutečnosti odpovědná za jejich obsah a která mohla být povolána k soudu, aby je bránila (body 52 a 53 uvedeného rozsudku). V projednávané věci je nutné uvést, že rozhodnutí přijatá EAR v oblasti veřejných zakázek nejsou podmíněna předchozím souhlasem Komise.

⁵⁷ Ze všeho předcházejícího vyplývá, že Soud je příslušný k tomu, aby se projednávanou žalobou zabýval, a že žalobkyně žalobu správně směřovala proti EAR.

B – *K nezbytnosti předchozího podání správní stížnosti*

1. *Argumenty účastnic řízení*

⁵⁸ EAR tvrdí, že bod 37 pokynů pro uchazeče (uvedených výše v bodě 7) zavádí systém předběžné kontroly legality jejích aktů. Žaloba podaná Soudu je nepřípustná z důvodu, že žalobkyně nedodržela postup stanovený v uvedeném bodě.

59 Žalobkyně a Komise s touto námitkou nepříslušnosti nesouhlasí.

2. Závěry Soudu

60 Zprv je třeba podotknout, že znění bodu 37.1 pokynů pro uchazeče neuvádí, že by podání správní stížnosti bylo závazné povahy. Dále je nutno zdůraznit, že skutečnost, že bod 37 pokynů pro uchazeče nestanoví lhůtu pro podání správní stížnosti, svědčí v neprospěch výkladu uvedeného bodu v tom smyslu, že by měl za cíl stanovit podmínku předchozího povinného podání správní stížnosti.

61 Krom toho, bod 37.2 pokynů pro uchazeče pouze stanoví, že Komise nalezne smírné řešení mezi uchazečem, který podal stížnost, a EAR, a nikoli, že v tomto rámci přijme rozhodnutí, které by bylo napadnutelné žalobou před soudem.

62 Krom toho je třeba zdůraznit, že bod 37.3 ani nestanoví, že by provedení postupu uvedeného v tomto bodě bylo předběžnou podmínkou podání žaloby k soudu Společenství. Tento bod totiž stanoví, že „[v] případě, že výše uvedený postup nepovede k úspěšnému řešení, může uchazeč využít řízení zavedených Evropskou komisí“. V tomto ohledu je třeba připomenout, že Komise nezavedla žádné zvláštní řízení za účelem projednávání případů stížností, které nevedly ke smírnému urovnání ve smyslu bodu 37 pokynů pro uchazeče (viz výše bod 41). Neexistuje tedy žádné „řízení zavedené Komisí“, jehož uskutečnění by mohlo být považováno za předběžnou podmínku podání žaloby k soudu Společenství.

63 EAR tvrdí, že užití výrazu „může“ (v původním anglickém znění „may“) v bodě 37.1 pokynů pro uchazeče nelze vykládat v tom smyslu, že by tento postup byl fakultativní. K tomu je třeba uvést, že je pravda, že tento výraz je rovněž užíván v nařízeních, která stanoví povinnost vést správní řízení předtím, než bude podána žaloba k soudu Společenství. Tak je tomu například v případě článku 68 nařízení (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství (Úř. věst. L 227, s. 1; Zvl. vyd. 03/16, s. 390), na který odkazuje EAR a jenž uvádí, že „[k]aždá fyzická nebo právnická osoba může [...] podat odvolání“ proti rozhodnutím Odrůdového úřadu Společenství, která jsou v něm uvedena. Je však třeba zdůraznit, že toto nařízení ve svém článku 69 výslovně stanoví lhůtu pro podání odvolání k Odrůdovému úřadu Společenství. Navíc ve svém čl. 73 odst. 1 výslovně stanoví, že proti rozhodnutím odvolacích senátů uvedeného Úřadu lze podat žalobu k soudu Společenství a stanoví lhůtu pro podání této žaloby. Stejně tak čl. 90 odst. 2 služebního řádu úředníků Evropských společenství, který stanoví, že každá osoba, na kterou se tento služební řád vztahuje, se „může“ obrátit na orgán oprávněný ke jmenování se stížností na opatření, které se jí nepříznivě dotýká, pro podání této stížnosti rovněž stanoví lhůtu. Mimoto čl. 91 odst. 2 téhož služebního řádu výslovně stanoví, že žaloba k soudu Společenství je přípustná, pouze pokud k orgánu oprávněnému ke jmenování byla předtím podána stížnost.

64 Naproti tomu bod 37 pokynů pro uchazeče nemůže podmiňovat přípustnost žaloby předchozím povinným podáním správní stížnosti, jelikož jeho znění není dostatečně jasné.

65 Jen pro úplnost je třeba zdůraznit, že EAR nemůže při neexistenci jakéhokoli právního základu stanovit podmínku přípustnosti žaloby, která by šla nad rámec podmínek stanovených v článku 230 ES.

66 V tomto rámci je třeba zamítnout tvrzení EAR, podle něhož takový právní základ představuje bod 2.4.16 „Praktického průvodce postupy udílení zakázek u vnějších akcí ES“. K tomu postačí uvést, že takový praktický průvodce je pracovní pomůckou,

která vysvětluje postupy použitelné v určité oblasti a která sama o sobě nemůže představovat právní základ pro zavedení povinnosti předchozího podání správní stížnosti.

⁶⁷ Rovněž je třeba zamítnout tvrzení EAR, podle něhož je takový právní základ poskytnut v čl. 56 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74, dále jen „finanční nařízení“), podle něhož rozhodnutí, kterými jsou agenturám uvedeným v čl. 54 odst. 2 téhož nařízení svěřeny úkoly v oblasti plnění rozpočtu, nezbytně obsahují účinný systém vnitřní kontroly řídicích operací. K tomu je nutné poznamenat, že se toto ustanovení týká rozpočtové oblasti a zjevně neupravuje procesní prostředky dostupné uchazečům. Nemůže proto představovat právní základ, který by ve vztahu k žalobám uchazečů umožňoval zavedení podmínky přípustnosti, totiž povinného předchozího podání správní stížnosti.

⁶⁸ Z předcházejícího vyplývá, že je třeba zamítnout námitku nepřipustnosti vycházející z nepodání předchozí správní stížnosti žalobkyní.

C – K dodržení lhůty pro podání žaloby

1. Argumenty účastnic řízení

⁶⁹ EAR se domnívá, že žaloba je nepřipustná v rozsahu, v němž směřuje ke zrušení rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení, jelikož nebyla dodržena lhůta pro podání žaloby stanovená v čl. 230 pátém pododstavci ES.

- 70 V tomto ohledu tvrdí, že žalobkyni dopis ze dne 9. října 2006, kterou jí informovala o zrušení dotčeného nabídkového řízení, zaslala v příloze zprávy elektronické pošty z téhož dne. Vzhledem k tomu, že od systému elektronické pošty žalobkyně neobdržela zprávu o nepřijetí, domnívá se, že mohla rozumně předpokládat, že zpráva odeslaná dne 9. října 2006 skutečně žalobkyni došla téhož dne. Lhůta pro podání žaloby proti tomuto rozhodnutí tedy uplynula dne 19. prosince 2006.
- 71 V duplice EAR uvádí, že po ověření zjistila, že originál dotčené zprávy nebyl žalobkyni nikdy odeslán. Oproti tomu, co bylo uvedeno v žalobní odpovědi, zpráva nebyla žalobkyni odeslána současně elektronicky a poštou, ale pouze elektronicky. Žalobkyně se tedy dozvěděla o zrušení nabídkového řízení v dokumentu odeslaném v příloze ke zprávě ze dne 9. října 2006.
- 72 Žalobkyně tvrdí, že nikdy neobdržela zprávu ze dne 9. října 2006. Dopis ze dne 9. října 2006 jí došel poštou dne 12. října 2006.

2. Závěry Soudu

- 73 Především je třeba zdůraznit, že rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení není rozhodnutím, které by muselo být formálně oznámeno žalobkyni podle čl. 254 odst. 3 ES. Žalobkyni totiž není rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení určeno (viz v tomto smyslu usnesení Soudu ze dne 14. května 2008, *Icuna.Com v. Parlament*,

T-383/06, Sb. rozh. s. II-727, bod 43). Zrušující rozhodnutí se týkalo celého nabídkového řízení a skutečnost, že bylo následně oznámeno žalobkyni, neznamená, že jí bylo určeno.

74 Lhůta pro podání žaloby stanovená v čl. 230 pátém pododstavci ES tedy začala plynout v okamžiku, kdy se žalobkyně s rozhodnutím seznámila.

75 Pokud datum oznámení rozhodnutí nelze s jistotou určit, má z pochybností, které z toho vyplývají, podle judikatury Soudního dvora prospěch žalobce a jeho žaloba je považována za podanou včas, pokud se ve světle skutkových okolností nejeví jako zcela vyloučené, že dopis, kterým bylo rozhodnutí oznámeno, došel dostatečně pozdě, takže lhůta pro podání žaloby byla dodržena (rozsudek Soudního dvora ze dne 17. července 1959, Snupat v. Vysoký úřad, 32/58 a 33/58, Recueil, s. 275, 279).

76 Stejně tak svědčí pochybnosti ve prospěch žalobce, pokud se nejedná o určení dne oznámení, ale dne, kdy se žalobce s daným aktem seznámil. Účastníku řízení, který se dovolává opožděnosti žaloby, přísluší, aby poskytl důkaz o dni, kdy se stala událost, kterou počíná běh lhůty (viz rozsudek Soudu ze dne 30. června 2005, Branco v. Komise, T-347/03, Sb. rozh. s. II-2555, bod 54 a citovaná judikatura).

77 Je třeba uvést, že odeslání zprávy elektronickou poštou nezaručuje její skutečné přijetí jejím adresátem. Může se totiž stát, že mu zpráva nedorazí z technických důvodů. Přestože v projednávané věci EAR neobdržela zprávu o „nepřijetí“, neznamená to nutně, že zpráva svému adresátu skutečně došla. Navíc i v případě, že zpráva svému adresátu skutečně dojde, je možné, že k přijetí nedorazí v den odeslání.

78 V tomto rámci je nutné zdůraznit, že EAR měla možnost zvolit si prostředek komunikace, který by umožnil přesně určit den, kdy uchazeč dopis obdržel. EAR sice ve své zprávě ze dne 9. října 2006 požádala žalobkyni, aby přijetí zprávy elektronicky potvrdila. Takové potvrzení však neobdržela. Je třeba podotknout, že pokud odesílatel zprávy, který neobdrží žádné potvrzení o přijetí, dále nereaguje, nemůže obvykle prokázat, že tato zpráva přijata byla, a případně v jaký den.

79 Pokud jde o tvrzení EAR uplatněné v duplice, podle něhož dotčená zpráva nebyla žalobkyni odeslána současně elektronicky a poštou, ale pouze elektronicky, a které je v rozporu s tím, co bylo uvedeno v žalobní odpovědi, je třeba shledat, že EAR v tomto ohledu neuvádí žádný důkaz. „Podrobný přehled“ předložený v příloze dupliky, který se zmiňuje o odeslání dotčeného dopisu dne 9. října 2006, nemůže v žádném případě vyloučit, že byl daný dopis rovněž odeslán poštou. Je třeba zdůraznit, že EAR na jednání ostatně připustila, že tento dokument neprokazuje, že zpráva nebyla odeslána poštou.

80 EAR tedy neprokázala, že by se žalobkyně seznámila s rozhodnutím o zrušení nabídkového řízení přede dnem 12. října 2006, tedy přede dnem, kdy žalobkyně přiznává, že obdržela dopis ze dne 9. října 2006. Lhůta dvou měsíců stanovená v čl. 230 pátém pododstavci ES, která se podle čl. 102 odst. 2 jednacího řádu prodlužuje o jednotnou lhůtu deseti dnů z důvodu vzdálenosti, tedy uplynula dne 22. prosince 2006, v den, kdy žaloba došla kanceláři Soudu.

81 Ze všeho předcházejícího vyplývá, že projednávaná žaloba nemůže být považována za opožděnou v rozsahu, v němž směřuje ke zrušení rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení.

D – K přípustnosti žaloby v rozsahu, v němž směřuje ke zrušení rozhodnutí o uspořádání nového nabídkového řízení

1. Argumenty účastnic řízení

⁸² EAR a Komise tvrdí, že návrh směřující ke zrušení rozhodnutí EAR o uspořádání nového nabídkového řízení je nepřipustný. Pokud jde o tento bod návrhových žádání, není žaloba v souladu s podstatnými formálními náležitostmi stanovenými v článku 21 statutu Soudního dvora a v čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu, jelikož se důvody uplatněné v žalobě týkají pouze rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení.

⁸³ Krom toho se rozhodnutí o uspořádání nabídkového řízení, ať již se jedná o uspořádání nového řízení, nebo řízení navazujícího na zrušení jiné výzvy, hospodářských subjektů nedotýká bezprostředně a osobně, i když podaly nabídku v předcházejícím řízení, které bylo následně zrušeno.

⁸⁴ Žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí zveřejnit novou výzvu k podávání nabídek je – podle EAR – důsledkem neúspěšného výsledku první výzvy k podávání nabídek. Pokud by mělo být určeno, že rozhodnutí o zrušení prvního nabídkového řízení bylo protiprávní, bylo by následné rozhodnutí o uspořádání nového nabídkového řízení přímým důsledkem protiprávního jednání EAR. Tvrdí, že pokud by mělo být žalobě vyhověno, bylo by třeba pokračovat v prvním řízení a druhé řízení by se stalo bezpředmětným.

2. Závěry Soudu

- ⁸⁵ Podle ustálené judikatury mohou být akty nebo rozhodnutí, které mohou být předmětem žaloby na neplatnost ve smyslu článku 230 ES, pouze opatření s právně závaznými účinky, jimiž mohou být dotčeny zájmy žalobců tím, že podstatným způsobem mění jejich právní postavení (viz usnesení Soudního dvora ze dne 28. ledna 2004, *Nizozemsko v. Komise*, C-164/02, Recueil, s. I-1177, bod 18 a citovaná judikatura).
- ⁸⁶ V obecné rovině rozhodnutí o uspořádání nabídkového řízení nepříznivě do právního postavení nezasahuje, jelikož zúčastněným osobám pouze poskytuje možnost účastnit se řízení a podat nabídku. Žalobkyně neuplatnila argumenty, které by mohly prokázat, že by rozhodnutí o uspořádání nového nabídkového řízení v projednávané věci mohlo být přesto považováno za akt, kterým je nepříznivě zasaženo do jejího právního postavení.
- ⁸⁷ Proto tvrzení žalobkyně, podle něhož by v případě, že by bylo žalobě vyhověno, bylo třeba pokračovat v prvním řízení a druhé řízení by se stalo bezpředmětným, neproказuje, že by rozhodnutí o uspořádání nového nabídkového řízení nepříznivě zasahovalo do jejího právního postavení. Stejně tak její tvrzení, podle něhož v případě, že by mělo být shledáno, že rozhodnutí o zrušení prvního nabídkového řízení bylo protiprávní, by rozhodnutí o uspořádání nového nabídkového řízení bylo přímým důsledkem protiprávního jednání EAR, neproказuje, že by druhé jmenované rozhodnutí nepříznivě zasahovalo do jejího právního postavení. Pouhá skutečnost, že existuje vazba mezi rozhodnutím, kterým bylo nepříznivě zasaženo do právního postavení žalobkyně, totiž zrušením prvního nabídkového řízení, a druhým rozhodnutím, totiž rozhodnutím o uspořádání nového nabídkového řízení, totiž neznamená, že by i toto druhé rozhodnutí nepříznivě zasahovalo do jejího právního postavení.

88 Krom toho je třeba uvést, že rozhodnutí o uspořádání nového nabídkového řízení týkajícího se těchto prací, jako jsou práce, kterých se týkala zakázka, která byla předtím zrušena, samo o sobě neznámá, že by v případě zrušení rozhodnutí o zrušení první zakázky soudem zadavatel již nemohl pokračovat v prvním řízení. Rozhodnutí o uspořádání nového nabídkového řízení totiž bez dalšího neznámá, že zakázka týkající se těchto prací bude zadána jinému uchazeči.

89 Vzhledem k předcházejícímu je třeba mít za to, že žalobkyně nepředložila informace, které by umožnily prokázat, že rozhodnutí o uspořádání nového nabídkového řízení zakládá závazné právní účinky, kterými mohou být dotčeny její zájmy tím, že podstatným způsobem mění její právní postavení.

90 Z toho vyplývá, že žaloba musí být odmítnuta jako nepřijatelná v rozsahu, v němž se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí o uspořádání nového nabídkového řízení, aniž by bylo nezbytné přezkoumat, zda žaloba splňuje požadavky podle čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu.

E – K přípustnosti žaloby v rozsahu, v němž žalobkyně uplatňuje práva společnosti DOK ING

1. Úvodní poznámky

91 Je třeba připomenout, že žalobkyně v žalobě uvádí, že žalobu podává svým jménem a jako zmocněnec společnosti DOK ING. To se týká jednak návrhů na zrušení. A dále,

žalobkyně v žalobě uvádí výši škody, která byla údajně způsobena jí, i škody, která byla údajně způsobena společností DOK ING, a navrhuje Soudu, aby EAR uložil, aby jí zaplatila celou tuto částku.

- 92 Soud v rámci organizačních procesních opatření upravených v článku 64 jednacího řádu žalobkyni požádal, aby předložila podrobné informace týkající se „zmocnění“, které obdržela od společnosti DOK ING, aby do spisu doplnila jakýkoli dokument, který by byl v tomto ohledu užitečný, a aby se vyjádřila k přípustnosti způsobu, jakým se rozhodla postupovat za účelem uplatnění práv společnosti DOK ING.

2. Argumenty účastnic řízení

- 93 Žalobkyně v reakci na otázku položenou Soudem tvrdí, že podala projednávanou žalobu, aby se domohla přiměřené ochrany svých vlastních práv a práv společnosti DOK ING, na základě existujících dohod, jakožto podniků, které se účastnily nabídkového řízení. Tvrdí, že tři dokumenty, které předložila na žádost Soudu, dokládají, že je oprávněna takto jednat.

- 94 EAR a Komise se domnívají, že projednávaná žaloba není přípustná v rozsahu, v němž žalobkyně uplatňuje práva společnosti DOK ING.

3. Závěry Soudu

⁹⁵ Především je třeba uvést, že společnost Sogelma je v projednávané věci jediným žalujícím účastníkem řízení. Konkrétně, ani společnost DOK ING, ani konsorcium založené žalobkyní a společností DOK ING nejsou účastníky řízení v projednávaném sporu. Krom toho, je třeba podotknout, že žalobkyně netvrdí, že by na ni společnost DOK ING převedla svá práva.

⁹⁶ Je tedy nutné přezkoumat, zda tři dokumenty, které žalobkyně předložila na žádost Soudu, jí umožňují uplatňovat práva společnosti DOK ING v rámci tohoto řízení.

⁹⁷ Pokud jde o dokument nazvaný „Joint venture Agreement“ (dohoda o společném podniku) ze dne 27. září 2005, je třeba uvést, že jeho článek 4 stanoví, že žalobkyně, jakožto vedoucí společného podniku, je oprávněna zejména přijímat závazky jménem společnosti DOK ING a že může jménem společného podniku podepisovat jakékoli dokumenty nezbytné k uskutečnění prací, které jsou předmětem výzvy k podávání nabídek. Je třeba zdůraznit, že tato dohoda nezmiňuje možnost žalobkyně podat žalobu k soudu za účelem uplatnění práv společnosti DOK ING.

⁹⁸ Pokud jde o dokument nazvaný „Power of attorney“ (plná moc), podepsaný dne 6. prosince 2005 zástupcem společnosti DOK ING, je třeba zdůraznit, že ani tento dokument nezmiňuje možnost žalobkyně podat žalobu k soudu za účelem uplatnění práv společnosti DOK ING.

99 Pouze třetí dokument předložený žalobkyní, dopis společnosti DOK ING ze dne 1. prosince 2006 určený žalobkyni, se týká soudních žalob. Tento dopis zní následovně:

„Pokud jde o výše uvedené nabídkové řízení a jeho následné zrušení zadavatelem, zmocňujeme Vás tímto jakožto vedoucí společného podniku k tomu, abyste svého právního zástupce pověřili, aby i naším jménem podal proti [EAR] žalobu k soudu na náhradu škody způsobené v důsledku zrušení nabídkového řízení.“

(„With reference to the above tender and the subsequent cancellation by the Contracting Authority, we her[e]by authorize you as the Joint Venture Leader, to instruct your lawyer to take legal action against the European Agency for Reconstruction, for damages caused by the tender cancellation, also on our behalf.“)

100 Jediným cílem tohoto dokumentu je tedy zmocnit žalobkyni k tomu, aby svého advokáta pověřila, aby před soudem jednal rovněž ve prospěch společnosti DOK ING. Tento dokument se však netýká formy a obsahu žaloby před soudem, o které se zmiňuje, a tudíž v tomto ohledu neobsahuje žádné podrobnosti. Zejména nestanoví, že by žalobkyně byla oprávněna sama podat žalobu k soudu a v tomto rámci uplatňovat práva společnosti DOK ING. Je třeba uvést, že skutečnost, že společnost pověří advokáta tím, aby podal žalobu k soudu i za jinou společnost, běžně znamená, že advokát podá žalobu jménem dvou žalobkyň, nebo že dokonce podá dvě samostatné žaloby.

101 Nelze přijmout, aby společnost před soudem uplatňovala práva jiné společnosti, pokud za tímto účelem nebyla jednoznačným způsobem zmocněna. Jednotlivec má totiž zájem na tom, aby mohl být v postavení žalobce, aby mohl disponovat sporem a mít například možnost podat popřípadě opravný prostředek proti rozsudku, který byl vydán na základě jeho žaloby. Mimoto společnost, která se domáhá platby určité částky

jako náhrady za škodu, kterou namítá, si běžně přeje, aby soud žalovanému účastníku řízení uložil, aby tuto částku zaplatil jí, a nikoli, aby ji zaplatil jiné společnosti.

102 Z předcházejícího vyplývá, že dokumenty předložené žalobkyní neprokazují, že byla zmocněna společností DOK ING k tomu, aby to jediná žalobkyně uplatňovala práva druhé uvedené společnosti u soudu Společenství.

103 Z toho vyplývá, že žaloba je nepřijatelná v rozsahu, v němž žalobkyně uplatňuje práva společnosti DOK ING.

F – Závěr k přijatelnosti žaloby

104 Ze souhrnu výše uvedeného vyplývá, že žaloba je přijatelná v rozsahu, v němž se žalobkyně svým vlastním jménem domáhá zrušení rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení, a v rozsahu, v němž se domáhá náhrady škody, která byla způsobena jí samotné, spolu s příslušenstvím.

105 Naproti tomu musí být žaloba odmítnuta jako nepřijatelná v rozsahu, v němž se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí EAR o uspořádání nového nabídkového řízení, a v rozsahu, v němž uplatňuje práva společnosti DOK ING.

K věci samé

A – K návrhu na zrušení rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení

106 Na podporu svého návrhu na zrušení rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení se žalobkyně dovolává jediného žalobního důvodu, vycházejícího z porušení podstatných formálních náležitostí. Tento návrh se dělí do dvou částí, přičemž první část se týká nedostatečnosti odůvodnění a druhá část se týká nelogičnosti a rozpornosti odůvodnění.

1. Argumenty účastnic řízení

a) K první části jediného žalobního důvodu, která se týká nedostatečnosti odůvodnění

107 Žalobkyně tvrdí, že EAR v případě rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení nedodržela povinnost odůvodnění stanovenou v článku 41 směrnice 2004/18, která se podle žalobkyně na toto rozhodnutí vztahuje. EAR byla povinna informovat uchazeče včas a vyčerpávajícím způsobem o všech důvodech zrušení nabídkového řízení s přihlédnutím k veřejnému zájmu a k naléhavé situaci, které podle ní měly vést k rychlému a uspokojivému zadání zakázky, zejména vzhledem k tomu, že jejím předmětem byly služby v tak citlivé oblasti, jako je dotčená oblast.

108 S přihlédnutím k procesu, který vedl k přijetí napadených rozhodnutí, není podle žalobkyně žádných pochyb o tom, že zrušení řízení je výsledkem nepromyšlené volby, která byla provedena bez hlubšího vyhodnocení veřejného zájmu, který je třeba chránit.

109 Jednání EAR je o to závažnější, že jí trvalo téměř sedm měsíců, aby přijala a oznámila rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení.

110 EAR a Komise tato tvrzení zpochybňují.

b) K druhé části jediného žalobního důvodu, která se týká nelogičnosti a rozpornosti odůvodnění

111 Žalobkyně se domnívá, že na základě srovnání dopisu EAR ze dne 9. října 2006 s dopisem ze dne 14. prosince 2006 lze vyvodit, že skutečný důvod rozhodnutí o zrušení dřívějšího řízení za účelem zahájení nového řízení spočívá nikoli v nedostatečnosti podaných nabídek v technické rovině, ale naopak v podstatné změně technických podmínek. Žalobkyně se domnívá, že za účelem posouzení jednání EAR je třeba vycházet z posledního oznámení, totiž z dopisu ze dne 14. prosince 2006.

112 Mimoto odůvodnění poskytnuté v dopise ze dne 9. října 2006, které odkazuje na skutečnost, že odborné zkušenosti jednoho z klíčových odborníků navrženého žalobkyní nedosahovaly odborných zkušeností uvedených ve výzvě k podávání nabídek, je v rozporu s jednáním činitelů odpovědných za vyhodnocení nabídek,

kteří povolili výběr žalobkyně pro činnosti odstraňování nevybuchlé munice pod vodou, jež jsou stejné povahy jako činnosti, které jsou předmětem výzvy k podávání nabídek, a to právě z důvodů technických kvalit odborníků žalobkyně a jí využívané technologie.

113 EAR a Komise tato tvrzení zpochybňují.

2. Závěry Soudu

a) Úvodní poznámky

114 Je třeba především určit, kterými ustanoveními a kterými zásadami se řídí povinnost odůvodnění rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení.

115 V tomto rámci je třeba zamítnout tvrzení žalobkyně, podle něhož se na postup zadávání dotčené zakázky použije směrnice 2004/18. Cílem této směrnice, která je podle svého článku 84 určena členskými státy, je totiž koordinace vnitrostátních právních

a správních předpisů, které se použijí na postupy zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby. Veřejné zakázky zadávané EAR se přitom neřídí právními předpisy členských států.

116 Je totiž třeba uvést, že zadávání veřejných zakázek orgány Společenství se řídí ustanoveními finančního nařízení a nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k finančnímu nařízení (Úř. věst. L 357, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 145, dále jen „prováděcí pravidla“). Podle čl. 162 odst. 1 finančního nařízení se vnější akce financované ze souhrnného rozpočtu Evropských společenství řídí první (Společná ustanovení) a třetí částí (Přechodná a závěrečná ustanovení) uvedeného nařízení, pokud není v hlavě IV (Vnější akce) jeho druhé části (Zvláštní ustanovení) stanoveno jinak. Článek 7 nařízení č. 2666/2000 ostatně výslovně stanoví, že Komise provádí pomoc Společenství uvedenou v tomto nařízení v souladu s finančním nařízením.

117 Ustanovení, která musí Komise dodržovat, pokud jde o zadávání veřejných zakázek, se použijí rovněž ve vztahu k EAR. Podle čl. 185 odst. 1 finančního nařízení totiž Komise přijme rámcové finanční nařízení pro subjekty zřízené Společenstvím, které mají právní subjektivitu a skutečně dostávají subvence z rozpočtu. Podle článku 74 nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002 ze dne 19. listopadu 2002 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 185 nařízení č. 1605/2002 (Úř. věst. L 357, s. 72; Zvl. vyd. 01/04, s. 216) se, pokud jde o veřejné zakázky zadávané uvedenými subjekty, použijí příslušná ustanovení finančního nařízení a prováděcí pravidla k němu.

118 Podle článku 101 finančního nařízení musí být rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení odůvodněné a musí být dáno na vědomí uchazečům.

¹¹⁹ Krom toho, podle judikatury musejí z odůvodnění rozhodnutí jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak, aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k napadenému rozhodnutí, a soud Společenství mohl vykonávat svůj přezkum (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 15. dubna 1997, *Irish Farmers Association* a další, C-22/94, Recueil, s. I-1809, bod 39 a citovaná judikatura).

¹²⁰ Nicméně se nevyžaduje, aby rozhodnutí uvádělo veškeré jednotlivé relevantní skutkové a právní okolnosti. Dostatečnost odůvodnění rozhodnutí může být posouzena nejen s ohledem na jeho znění, ale také na kontext, v němž bylo přijato, a na veškerá právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudek Soudu ze dne 18. září 1995, *Tiercé Ladbroke v. Komise*, T-471/93, Recueil, s. II-2537, bod 33). Postačí, když rozhodnutí vysvětluje hlavní otázky právní a skutkové povahy stručně, ale přitom jasným a rozhodným způsobem (rozsudek Soudního dvora ze dne 4. července 1963, *Německo v. Komise*, 24/62, Recueil, s. 129, 143).

¹²¹ Z hlediska těchto úvah je třeba přezkoumat, zda EAR rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení dostatečně odůvodnila.

b) K první části jediného žalobního důvodu, která se týká nedostatečnosti odůvodnění

¹²² Je třeba připomenout, že EAR v dopise ze dne 9. října 2006 uvedla, že zadávací řízení bylo zrušeno z důvodu, že žádná z obdržených nabídek nebyla v souladu s technickými podmínkami, a že doplnila, že pokud jde o nabídku žalobkyně, bylo shledáno, že „Superintendent Survey Team“ nesplňoval podmínky stanovené v bodě 16 písm. x) výzvy k podávání nabídek a v bodě 4.2 písm. x) pokynů pro uchazeče.

123 Odůvodnění podané ve vztahu ke zrušení nabídkového řízení, totiž skutečnost, že žádná z obdržených nabídek nebyla v souladu s technickými podmínkami, třebaže je stručné, je jasné a jednoznačné. Odůvodnění podané konkrétně za účelem vysvětlení, proč nabídka žalobkyně těmto podmínkám neodpovídala, je rovněž stručné, ale jasné a jednoznačné. EAR totiž odkázala na bod výzvy k podávání nabídek a na bod pokynů pro uchazeče, které uvádějí, že klíčoví zaměstnanci musejí mít minimálně desetileté odpovídající odborné zkušenosti, a jmenovala člena týmu navrženého žalobkyní, který tuto podmínku nesplňoval.

124 V tomto ohledu je třeba podotknout, že samotná žalobkyně v životopisu osoby navržené na místo „Superintendent Survey Team“ uvedla, že tato osoba měla odborné zkušenosti pouze v délce 5 let. Nebylo tudíž nezbytné, aby EAR dále odůvodnila závěr, podle něhož nabídka žalobkyně nesplňovala technické podmínky výzvy k podávání nabídek.

125 Pokud jde o tvrzení žalobkyně, podle něhož je zrušení řízení výsledkem nepromyšlené volby, která byla provedena bez hlubšího vyhodnocení veřejného zájmu, který je třeba chránit, je třeba shledat, že se toto tvrzení ve skutečnosti nevztahuje k porušení základních formálních náležitostí, ale týká se věci samé, jelikož je jím v důsledku namítáno nesprávné posouzení na straně EAR.

126 Skutečnosti uplatňované žalobkyní každopádně nemohou prokázat zjevně nesprávné posouzení na straně EAR. Existoval sice veřejný zájem na tom, aby nevybuchlá válečná munice, která se vyskytuje v systému vnitrozemské vodní přepravy Srbska a Černé Hory, byla co možná nejdříve odstraněna, aby bylo umožněno znovuotevření přepravy na těchto vodních cestách. Nicméně pouhá skutečnost, že existuje veřejný zájem na tom, aby byla zakázka udělena rychle, zadavateli neumožňuje, aby se odchýlil od závazných technických podmínek stanovených ve výzvě k podávání nabídek. Podle čl. 100 odst. 1 finančního nařízení totiž musí být zadání zakázky uchazeči provedeno

v souladu s kritérii výběru a kritérii pro udělení zakázky předem stanovenými v zadávací dokumentaci. Jak zdůrazňuje Komise, pokud by se mohl zadavatel odchýlit od podmínek pro udělení zakázky, které byly původně stanoveny, zvýhodnil by uchazeče oproti podnikům, které se vzdaly účasti na nabídkovém řízení z důvodu, že nemohly – stejně jako uchazeči – splnit předem stanovené podmínky.

127 Pokud jde o tvrzení, že EAR rozhodnutí o zrušení řízení přijala a oznámila opožděně, je třeba podotknout, že žalobkyně nevysvětluje, jaký důsledek by tato okolnost mohla mít na legalitu tohoto rozhodnutí.

c) K druhé části jediného žalobního důvodu, která se týká nelogičnosti a rozpornosti odůvodnění

128 Je třeba uvést, že žalobkyně v podstatě tvrdí, že mezi odůvodněním rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení uvedeným v dopise ze dne 9. října 2006 a odůvodněním uvedeným v dopise ze dne 14. prosince 2006 je rozpor, jelikož první odůvodnění toto rozhodnutí vysvětluje neexistencí nabídky, která by splňovala technické podmínky, zatímco druhé odůvodnění toto rozhodnutí vysvětluje změnou technických podmínek.

129 Především je třeba zamítnout tvrzení žalobkyně, podle něhož je třeba za účelem posouzení jednání EAR vycházet z posledního oznámení, totiž z dopisu ze dne 14. prosince 2006. Dopis, kterým byla žalobkyně informována o zrušení nabídkového řízení, je dopis ze dne 9. října 2006, takže je nutné vycházet z tohoto dopisu za účelem posouzení, zda je odůvodnění rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení nelogické a rozporné.

130 Dopis ze dne 9. října 2006 sám o sobě rozporný není. I když EAR podala jiná vysvětlení v dopise ze dne 14. prosince 2006, nemohla by tato vysvětlení změnit odůvodnění rozhodnutí oznámeného o dva měsíce dříve. Případné odlišnosti mezi těmito dvěma dopisy by tedy nemohly vést k rozporu v odůvodnění rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení.

131 Je každopádně třeba zdůraznit, že neexistuje žádný rozpor mezi odůvodněním rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení uvedeným v dopise ze dne 9. října 2006 a odůvodněním uvedeným v dopise ze dne 14. prosince 2006.

132 K tomu je třeba uvést, že dopis ze dne 14. prosince 2006 výslovně poukazuje na skutečnost, že hodnotící komise EAR shledala, že žádná z obdržných nabídek nesplňovala technické podmínky, a že uvádí, že tato komise nepodala žádné jiné připomínky. Uvedený dopis tedy potvrzuje, že neexistence technicky vyhovující nabídky byla jediným důvodem rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení.

133 Pokud tento dopis rovněž uvádí, že EAR využívá svého práva zrušit nabídkové řízení a zahájit nové řízení z důvodu, že se podstatně změnily technické podmínky, je třeba tuto větu vykládat s přihlédnutím k souvislostem. Ze znění předmětu dopisu ze dne 14. prosince 2006 totiž výslovně vyplývá, že tento dopis představuje odpověď na dopis žalobkyně ze dne 13. listopadu 2006. Tímto dopisem žalobkyně požádala EAR, aby jí zaslala rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení a s ním související protokol, a navrhla jí, aby přijala odůvodněné rozhodnutí ohledně případného zahájení vyjednávacího řízení.

- 134 Ve světle těchto souvislostí je třeba větu, podle níž EAR využívá svého práva zrušit řízení a vydat novou výzvu k podávání nabídek z důvodu, že se podstatně změnily technické podmínky, chápat v tom smyslu, že EAR uvádí důvod, proč se rozhodla provést nové řízení namísto zahájení vyjednávacího řízení.
- 135 Sama žalobkyně ve své replice ostatně uvádí, že se jeví, že nové odůvodnění bylo podáno výlučně jako odpověď na její návrh použít vyjednávací řízení. V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení je oddělené od rozhodnutí týkajícího se následných kroků, tedy rozhodnutí nezadat zakázku, použít vyjednávací řízení nebo uspořádat nové nabídkové řízení. Skutečnost, že EAR v odpovědi na návrh použít vyjednávací řízení použila jiné odůvodnění, než je odůvodnění použité ve vztahu ke zrušení nabídkového řízení, tedy neumožňuje dospět k závěru, že by v odůvodnění existoval rozpor.
- 136 Krom toho je třeba zdůraznit, že po zrušení nabídkového řízení je toto řízení ukončeno a že zadavatel má naprostou volnost při rozhodování o následných krocích. Žádné ustanovení neuděluje hospodářskému subjektu právo na zahájení vyjednávacího řízení. EAR tedy neměla povinnost přijmout formální rozhodnutí ve vztahu k návrhu žalobkyně na zahájení takového řízení. Dopis ze dne 14. prosince 2006 pouze představuje odpověď na dopis žalobkyně ze dne 13. listopadu 2006, kterým žalobkyně EAR zejména navrhla, aby přijala odůvodněné rozhodnutí ohledně případného zahájení vyjednávacího řízení, což vedlo EAR k tomu, že v zájmu řádné správy žalobkyni oznámila důvod, proč se rozhodla provést nové nabídkové řízení namísto vyjednávacího řízení.
- 137 Je rovněž třeba zamítnout tvrzení žalobkyně, podle něhož je odůvodnění uvedené v dopise ze dne 9. října 2006 v rozporu se skutečností, že žalobkyni byla následně zadána veřejná zakázka podobná té, která je dotčena v projednávané věci. Odůvodnění uvedené v dopise ze dne 9. října 2006 vychází z nedodržení technických podmínek výzvy k podávání nabídek, což žalobkyně ostatně nespochybňuje, jelikož uznává, že

„Superintendent Survey Team“ uvedený v její nabídce neměl požadované odborné zkušenosti. Toto odůvodnění neznamená, že by žalobkyně nebyla schopna takové práce provádět.

138 Pokud jde o tvrzení žalobkyně, podle něhož dopis ze dne 14. prosince 2006 prokazuje, že skutečným důvodem zrušení nabídkového řízení nebyly technické nedostatky obdržených nabídek, ale změna technických podmínek, je třeba shledat, že toto tvrzení ve skutečnosti nevychází z pochybení v odůvodnění rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení, ale že zpochybňuje věrohodnost uvedeného odůvodnění, což ve svém důsledku v podstatě znamená, že zpochybňuje uvedené rozhodnutí ve věci samé tvrzením o zneužití pravomoci.

139 Podle ustálené judikatury představuje zneužití pravomoci skutečnost, kdy orgán Společenství přijme akt výlučně nebo alespoň převážně za jiným než uvedeným účelem nebo s cílem obejít zvláštní postup stanovený ve Smlouvě ve vztahu k okolnostem konkrétního případu (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 12. listopadu 1996, Spojené království v. Rada, C-84/94, Recueil, s. I-5755, bod 69 a citovaná judikatura).

140 V projednávaném případě již bylo zjištěno, že neexistuje žádný rozpor mezi odůvodněním uvedeným v dopise ze dne 9. října 2006 a odůvodněním uvedeným v dopise ze dne 14. prosince 2006.

141 Mimoto Komise správně zdůrazňuje, že zrušující rozhodnutí bylo veřejnosti oznámeno v Úředním věstníku s tímž odůvodněním, které bylo podáno v dopise ze dne 9. října 2006 (Úř. věst. 2006, S 198). Toto odůvodnění zní následovně: „Tento proces byl zrušen, protože nebyly obdrženy žádné technicky vyhovující nabídky.“

¹⁴² Za těchto okolností nelze z následného jednání EAR vyvodit, že by skutečný důvod pro zrušení řízení byl jiný než důvod vysvětlený v dopise ze dne 9. října 2006.

¹⁴³ Z předcházejícího vyplývá, že je třeba zamítnout jako neopodstatněný bod návrhových žádání žalobkyně směřující ke zrušení rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení.

B – *K návrhu na náhradu údajně způsobené škody*

1. *Argumenty účastnic řízení*

¹⁴⁴ Žalobkyně se domnívá, že nezádání dotčené zakázky je důsledkem protiprávního jednání EAR a že jí EAR způsobila škodu. Tuto škodu představují náklady neužitečně vynaložené na vypracování nabídky a na zajištění dostupnosti části nezbytného vybavení po dobu šedesáti dnů, které dosáhly celkové výše 118 604,58 eur.

¹⁴⁵ EAR tvrzení žalobkyně zpochybňuje.

2. Závěry Soudu

¹⁴⁶ Podle ustálené judikatury je vznik mimosmluvní odpovědnosti Společenství ve smyslu článku 288 druhého pododstavce ES vázán na splnění souboru podmínek, a sice protiprávnosti jednání vytykánoho orgánům, skutečné existence škody a existence příčinné souvislosti mezi uváděným jednáním a uplatňovanou škodou (rozsudek Soudního dvora ze dne 2. července 1974, *Holtz & Willemsen v. Rada a Komise*, 153/73, Recueil, s. 675, bod 7, a rozsudek Soudu ze dne 3. února 2005, *Chiquita Brands a další v. Komise*, T-19/01, Sb. rozh. s. II-315, bod 76).

¹⁴⁷ Jelikož jsou tyto tři podmínky vzniku odpovědnosti kumulativní, stačí skutečnost, že jedna z nich není splněna, k tomu, aby byla žaloba na náhradu škody zamítnuta (rozsudek Soudního dvora ze dne 9. září 1999, *Lucaccioni v. Komise*, C-257/98 P, Recueil, s. I-5251, bod 14).

¹⁴⁸ Všechny argumenty, které žalobkyně uplatnila, aby prokázala protiprávnost rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení, byly v projednávané věci přezkoumány a zamítnuty (viz výše body 121 až 143). Žalobkyně se tedy nemůže domáhat náhrady škody s příslušenstvím na základě údajné protiprávnosti tohoto rozhodnutí.

¹⁴⁹ Pokud jde o tvrzení žalobkyně, podle něhož EAR trvalo nepřiměřeně dlouhou dobu, než vydala rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení a než jej oznámila žalobkyni, je třeba uvést, že pouhá skutečnost, že mezi odesláním poslední žádosti o vysvětlení uchazečům a oznámením rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení uplynula doba delší než 6 měsíců, nemůže být kvalifikována jako protiprávní jednání na straně EAR.

150 Je ostatně třeba uvést, že nemůže existovat žádná příčinná souvislost mezi dobou, po kterou EAR trvalo, než přijala a oznámila rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení, a náklady, které žalobkyně vynaložila na vypracování své nabídky.

151 Z předcházejícího vyplývá, že návrh na náhradu údajně způsobené škody musí být zamítnut.

C – K návrhu na předložení dokumentů

152 Pokud jde o návrh žalobkyně, aby Soud EAR nařídil předložení veškerých dokumentů týkajících se dotčeného zadávacího řízení, je třeba uvést, že aby mohl Soud určit, zda je pro řádný průběh řízení užitečné nařídít předložení některých dokumentů, musí podle judikatury účastník řízení, který takový návrh podává, označit požadované dokumenty a sdělit Soudu alespoň minimální množství okolností prokazujících užitečnost těchto dokumentů pro potřeby řízení (rozsudek Soudního dvora ze dne 17. prosince 1998, Baustahlgewebe v. Komise, C-185/95 P, Recueil, s. I-8417, bod 93).

153 Na podporu tohoto návrhu žalobkyně tvrdí, že EAR na podporu svých kroků uvedla obecné a stručné důvody a že žalobkyně EAR žádala, aby tyto dokumenty předložila; tato žádost však zůstala bez odpovědi. Krom toho žalobkyně tvrdí, že má právo znát důvody, které vedly ke zrušení nabídkového řízení, aby se ujistila o legalitě aktů zadavatele.

154 Pokud jde zaprvé o skutečnost, že žalobkyně žádala EAR, aby předložila dokumenty týkající se zadávacího řízení, a že tato žádost zůstala bez odpovědi, je třeba zdůraznit, že sama o sobě tato skutečnost nemůže prokázat užitečnost těchto dokumentů pro potřeby řízení.

155 Pokud jde zadruhé o tvrzení žalobkyně, podle něhož EAR na podporu svých kroků uvedla obecná a stručná odůvodnění, je třeba uvést, že v bodech 123 a 124 výše bylo zjištěno, že EAR žalobkyni oznámila dostatečné odůvodnění svého rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení. V tomto ohledu má Soud dostatek poznatků v podobě okolností uvedených ve spisu a mimoto se nejeví, že by dokumenty týkající se zadávacího řízení mohly být užitečné pro posouzení dostatečnosti uvedeného odůvodnění.

156 Pokud jde konečně a zatřetí o tvrzení žalobkyně, že má právo znát důvody, které vedly ke zrušení nabídkového řízení, aby se ujistila o legalitě aktů zadavatele, je třeba shledat, že žalobkyně neuvedla objektivní okolnosti, ze kterých by vyplývalo, že skutečný důvod pro zrušení řízení je jiný než důvod vysvětlený v dopise ze dne 9. října 2006 (viz body 140 až 142 výše).

157 V tomto rámci je třeba zdůraznit, že návrh na předložení všech dokumentů týkajících se dotčeného zadávacího řízení, jak si přeje žalobkyně, je obdobný návrhu na předložení interního spisu EAR. Je třeba uvést, že přezkum interního spisu subjektu Společenství soudem Společenství s cílem ověřit, zda bylo rozhodnutí tohoto subjektu ovlivněno jinými úvahami než úvahami uvedenými v odůvodnění, představuje důkazní opatření výjimečné povahy. Toto opatření předpokládá, že existují okolnosti související s dotčeným rozhodnutím, které vedou k vážným pochybnostem ohledně skutečných důvodů, a zejména k podezření, že tyto důvody jsou cizí cílům práva Společenství, a že tedy představují zneužití pravomoci (viz v tomto smyslu, v souvislosti s rozhodnutími Komise, usnesení Soudního dvora ze dne 18. června 1986, BAT a Reynolds v. Komise,

142/84 a 156/84, Recueil, s. 1899, bod 11). Je přitom třeba shledat, že takové okolnosti v projednávané věci nenastaly.

158 Z předcházejícího vyplývá, že žalobkyně neuvedla okolnosti dokládající užitečnost předložení veškerých dokumentů týkajících se zadávacího řízení pro potřeby řízení. Je tedy třeba zamítnout návrh na předložení těchto dokumentů.

K nákladům řízení

159 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

160 Vzhledem k tomu, že EAR požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

161 Kromě toho čl. 87 odst. 4 první pododstavec jednacího řádu uvádí, že orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. Z toho vyplývá, že Komise ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

Soud (osmý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Sogelma – Società generale lavori manutenzione appalti Srl ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jí náhrada nákladů vynaložených Evropskou agenturou pro obnovu.**
- 3) **Komise ponese vlastní náklady řízení.**

Martins Ribeiro

Papasavvas

Dittrich

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 8. října 2008.

Vedoucí soudní kanceláře

Předsedkyně

E. Coulon

M. E. Martins Ribeiro

Obsah

Právní rámec	II - 2778
Skutečnosti předcházející sporu	II - 2779
Řízení a návrhová žádání účastnic řízení	II - 2782
K přípustnosti	II - 2785
A – K příslušnosti Soudu k rozhodnutí o žalobě podané podle čl. 230 čtvrtého pododstavce ES proti aktu EAR	II - 2785
1. Argumenty účastnic řízení	II - 2785
2. Závěry Soudu	II - 2787
B – K nezbytnosti předchozího podání správní stížnosti	II - 2793
1. Argumenty účastnic řízení	II - 2793
2. Závěry Soudu	II - 2794
C – K dodržení lhůty pro podání žaloby	II - 2796
1. Argumenty účastnic řízení	II - 2796
2. Závěry Soudu	II - 2797
D – K přípustnosti žaloby v rozsahu, v němž směřuje ke zrušení rozhodnutí o uspořádání nového nabídkového řízení	II - 2800
1. Argumenty účastnic řízení	II - 2800
2. Závěry Soudu	II - 2801
E – K přípustnosti žaloby v rozsahu, v němž žalobkyně uplatňuje práva společnosti DOK ING	II - 2802
1. Úvodní poznámky	II - 2802
2. Argumenty účastnic řízení	II - 2803
3. Závěry Soudu	II - 2804
F – Závěr k přípustnosti žaloby	II - 2806
K věci samé	II - 2807
	II - 2823

A – K návrhu na zrušení rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení	II - 2807
1. Argumenty účastnic řízení	II - 2807
a) K první části jediného žalobního důvodu, která se týká nedostatečnosti odůvodnění	II - 2807
b) K druhé části jediného žalobního důvodu, která se týká nelogičnosti a rozpornosti odůvodnění	II - 2808
2. Závěry Soudu	II - 2809
a) Úvodní poznámky	II - 2809
b) K první části jediného žalobního důvodu, která se týká nedostatečnosti odůvodnění	II - 2811
c) K druhé části jediného žalobního důvodu, která se týká nelogičnosti a rozpornosti odůvodnění	II - 2813
B – K návrhu na náhradu údajně způsobené škody	II - 2817
1. Argumenty účastnic řízení	II - 2817
2. Závěry Soudu	II - 2818
C – K návrhu na předložení dokumentů	II - 2819
K nákladům řízení	II - 2821